

پان آمریکانیسم دونالد ترامپ و محرومیت‌های فزاینده سیاه‌پوستان در ایالات متحده؛ تبیین پیامدهای نژادپرستی در دو سطح خرد و کلان

عبدالرضا عالیشاهی^۱

دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی

حسین مسعودنیا

دانشیار گروه علوم سیاسی دانشگاه اصفهان

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۴/۱۷ - تاریخ تصویب: ۱۳۹۹/۸/۱۷)

چکیده

هرچند ریشه‌های نژادپرستی مدرن به قرن نوزدهم و به نظریه کنت دوگوبینو برمی‌گردد، اما این مفهوم در بسیاری از جوامع توسعه‌یافته صنعتی امروزی به‌مثابه تثبیت برتری یک قوم بر دیگری نیست، بلکه تداعی‌کننده مفهوم کنترل است. به دیگر سخن، علت اصلی اعمال نژادپرستی از سوی اکثریت، بیم از قدرت گرفتن اقلیت است. در این میان، ایالات متحده پیشینه‌ای طولانی در مسئله نژادپرستی دارد. عمده‌ترین ساختارهای نژادپرستانه در آمریکا شامل برده‌داری، جداسازی نژادی، مدارس جداگانه برای سرخ‌پوستان و اردوگاه‌های بزرگ بازداشت پناهجویان خارجی بوده است. مقاله حاضر درصدد ارائه پاسخی متقن به این پرسش است که مهم‌ترین چالش‌های سیاه‌پوستان در ایالات متحده به‌ویژه از زمان ریاست جمهوری دونالد ترامپ چه بوده است و در ادامه مهم‌ترین پیامدهای این مسئله را چه مواردی می‌توان دانست؟ یافته‌های مقاله که با استفاده از تئوری محرومیت نسبی تد رابرت گر و استفاده از روش جامعه‌شناسی تاریخی (روش تحقیق) است، نشان‌دهنده محرومیت‌های اقتصادی، سیاسی، مدنی و امنیتی سیاهان در ایالات متحده است. پیامدهای این مسئله نیز در سطح خرد شامل مواردی همچون تعمیق شکاف میان دولت-ملت، تغییر در هندسه قدرت و شکاف‌های فزاینده در میان جمهوری‌خواهان است و در سطح کلان نیز می‌توان به سه مسئله شکل‌گیری جنبش‌های رادیکال سیاهان در آمریکا، استقلال و جدایی برخی از ایالت‌ها و تشدید ناامنی‌ها اشاره کرد.

واژگان کلیدی

ایالات متحده، ترامپ، سیاه‌پوستان، محرومیت نسبی، نژادپرستی.

۱. مقدمه

اصولاً مفهوم نژادپرستی^۱ تداعی‌کننده این است که یک نژاد، خود را برتر از سایر نژادها تلقی می‌کند. این مفهوم امروزه از مهم‌ترین انواع تبعیض در جهان قلمداد می‌شود (بروس، ۱۳۹۸: ۳۴۹). نکته مهم تبیین این مسئله است که مفهوم نژادپرستی هیچ‌گاه در طول تاریخ به‌مثابه یک ایدئولوژی نبوده، بلکه همواره امر نهادینه تلقی شده است. از طرفی، آغاز نژادپرستی را باید با تجارت برده‌داری و ظهور سرمایه‌داری (خوانش سنتی سرمایه‌داری) همزمان دانست (DiAngelo, 2018: 22). این مسئله در کتاب *یادداشت‌هایی در مورد تمدن آمریکا*^۲ نوشته رابرت جیمز^۳، مورد مذاقه قرار گرفته است. وی در بخش‌هایی از این کتاب ابراز داشته است: «تجارت برده، آغازگر تقسیم‌بندی‌های نژادی بوده است. به همین دلیل، تجارت برده در تقابل مستقیم با تمامی مفاهیم فلسفی و اعتقادی رایج در آن زمان قرار داشت» (James, 2016: 61).

هرچند نظام برده‌داری ساختاری سیستماتیک در بسیاری از تمدن‌های پیشاسرمایه‌داری بوده است، اما پیش‌داوری‌های افراطی (به‌نحو کنونی که در جوامع سرمایه‌داری رایج است) در خصوص سیاهان موجود نبود. در همین زمینه، فرانک اسنودن^۴، تاریخ‌شناس مشهور آمریکایی، در کتاب خود با عنوان *پیش از تبعیض علیه رنگین‌پوستان*^۵ می‌نویسد: «در جوامع پیشاسرمایه‌داری، نهاد برده‌داری به‌عنوان یک جزء مسلم زندگی پذیرفته شده بود و طبقات حاکم، دیدگاه‌هایی مبتنی بر نژادپرستی نسبت به سایر ملت‌ها داشتند. با این حال، پیش‌داوری‌های تبعیض‌آمیز بدخیم و مبتنی بر حقارت با این شدت نسبت به نژادهای دیگر به‌ویژه سیاهان وجود نداشت» (Snowden, 2016: 11). بنابراین می‌توان نژادپرستی را نتیجه برده‌داری قلمداد کرد، کما اینکه اریک ویلیامز^۶ در کتاب *سرمایه‌داری و برده‌داری*^۷ اذعان می‌دارد: «برده‌داری از درون نژادپرستی متولد نشد، بلکه نژادپرستی نتیجه برده‌داری بود» (Williams, 2014: 74).

نژادپرستی مدرن با انتشار کتاب *رساله‌ای درباره نژادهای انسانی*^۸ نوشته کنت دوگوبینو^۹ نضج گرفت (گیدنز، ۱۳۹۸: ۲۷۲). به اعتقاد وی اصولاً سه نژاد وجود دارد: نژاد سفید، زرد و سیاه. در این میان، هوش، اراده برتر و اخلاق برتر متعلق به نژاد سفید است. سیاهان نیز به‌مثابه نیروهای پستی قلمداد می‌شوند که از کمترین استعدادها و اخلاقی و رفتاری برخوردارند. نفوذ

-
1. Racism
 2. Notes on American Civilisation
 3. Cyril Lionel Robert James
 4. Frank M. Snowden
 5. Before Color Prejudice: The Ancient View of Blacks
 6. Eric Williams
 7. Capitalism and Slavery
 8. Essay on the Inequality of the Human Races
 9. Joseph Arthur de Gobineau

اندیشه‌های مبتنی بر نژادپرستی از سوی دوگوبینو در میان سیاست‌مداران و رهبران نظام‌های غربی بسیار زیاد بوده است، به‌نحوی که آدولف هیتلر، رهبر نازی‌ها، بخش مهمی از ایدئولوژی برتری نژادی نازی‌ها را از نظریه دوگوبینو اتخاذ کرد (دوفونت، ۱۳۶۹: ۵۸-۵۷). در ایالات متحده نیز چنین اندیشه‌ای، آشخوری مهم برای انقیاد سیاهان در تاریخ این کشور شده است (کولب و گولد، ۱۳۹۲: ۸۳۶-۸۳۷). در واقع، نژادپرستی در تاریخ معاصر ایالات متحده به‌مثابه اقدامی برای توجیه برده‌داری، تحقیر و محرومیت‌های وسیع سیاه‌پوستان به‌کار می‌رفته است. در این نگاه، سیاهان موجودات پستی‌اند که به لحاظ هوش و توانمندی افرادی ضعیف قلمداد می‌شوند و باید به خدمت طبقه اشراف و سایر سفیدپوستان گماشته شوند (عضدانلو، ۱۳۹۱: ۶۱۴).

با ورود دونالد جی ترامپ به کاخ سفید بسیاری از سیاست‌های نژادپرستی در این کشور تشدید شد. هرچند وی در کارزار انتخاباتی بارها وعده حمایت از معیشت و زندگی سیاهان این کشور را داد، اما سیاست‌های پراگماتیستی وی پس از ورود به کاخ سفید نه‌تنها در عمل نشان‌دهنده بی‌توجهی وی به سیاهان بوده است، بلکه در بسیاری از موارد همچون حادثه شهر «شارلوتز ویل»^۱ نشان داد که گرایش‌های نژادپرستانه شدیدی در افکار ترامپ موج می‌زند. از طرفی، سیاست‌های نژادپرستانه ترامپ در دو سال اخیر تشدید شده است. مسئله‌ای که حتی نیوت گینگریچ^۲ نیز در کتاب خود به‌صراحت از آن پرده برداشته است (Gingrich, 2020: 241). تحقیر سیاه‌پوستان از سوی ترامپ تا آنجایی پیش رفت که وی از عبارات نامأنوس و حقارت‌آمیز ابتدا کشورهای آفریقایی را به توالی، شهر بالتیمور^۳ (که اغلب سیاه‌پوست است) را به چاه موش تشبیه و سپس تنی از سیاست‌مداران رنگین‌پوست ایالات متحده را به بازگشت به دیار اصلی‌شان (آفریقا) تحقیر کرد.

با اینکه بررسی مسئله تاریخ نژادپرستی در ایالات متحده بی‌شک از حوصله نوشتار کنونی خارج است، لکن مساعی نویسندگان در این مقاله حول بررسی اقدامات نژادپرستانه دونالد ترامپ در قبال سیاه‌پوستان این کشور است. به همین سبب، سؤال اصلی نوشتار کنونی معطوف به این مسئله است که مهم‌ترین چالش‌های سیاه‌پوستان در ایالات متحده به‌ویژه از زمان ریاست جمهوری ترامپ چه بوده است و در ادامه مهم‌ترین پیامدهای این مسئله را چه مواردی می‌توان دانست؟ فرضیه‌ای که نویسندگان به‌بوتۀ آزمایش گذارده‌اند، چهار محرومیت کلان سیاه‌پوستان در ایالات متحده شامل محرومیت‌های سیاسی، اقتصادی، حقوق مدنی و

۱. حادثه شهر «شارلوتز ویل» در ایالت ویرجینیا که از سوی گروه‌های طرفدار برتری نژادسفید در آگوست ۲۰۱۸ تنظیم شده بود و مورد حمایت تلویحی ترامپ قرار گرفت.

2. Newt Gingrich

۳. بزرگ‌ترین شهر و مرکز فرهنگی ایالت مریلند در ایالات متحده است.

امنیتی است و پیامدهای سیاست‌های نژادپرستانه ترامپ را در دو سطح خرد و کلان بررسی خواهند کرد که در ادامه بدان خواهیم پرداخت.

۲. روش تحقیق

جریان اصلی جامعه‌شناسی تحت نفوذ پوزیتیویسم عرضه‌تئوری‌های جهان‌شمول و جریان تاریخ‌نگاری شرح روایی رویدادها را در دستور کار خود داشته است. در آسیب‌شناسی جریان‌های مذکور باید گفت هر دو دچار عارضه افراط‌گرایی بوده‌اند، به طوری که جریان اصلی جامعه‌شناسی از بررسی جریان تاریخی از پردازش و عرضه‌تعمیم‌های نظری بازمانده‌اند. در این میان، ترکیب جامعه‌شناسی و تاریخ، رهیافتی روش‌شناختی را به دست می‌دهد که با دوری از افراط‌گرایی دو جریان پژوهشی یادشده، چارچوب مناسبی را برای بررسی پدیده‌های سیاسی و اجتماعی به‌ویژه با رویکرد مقایسه‌ای فراهم می‌آورد (رشیدی، ۱۳۹۴: ۴۵۷). نکته مهم در روش جامعه‌شناسی تاریخی این است که سه مسئله اصلی یک جریان سیاسی همچون شناخت‌شناسی، ابزارها و بازخوردهای پدیده بررسی می‌شوند (فرزین راد و همکاران، ۱۳۹۹: ۲۳۵). برای مثال، در راستای تبیین وضعیت محرومیت سیاه‌پوستان در ایالات متحده و سیاست‌های ترامپ در قبال آنان با استفاده از این نوع روش تحقیق، رویکردها و ابزارهایی که به اتخاذ این سیاست از سوی ترامپ منتهی شد و در ادامه بازخوردهای امنیتی و سیاسی چنین سیاستی تبیین و بررسی علمی می‌شوند. نویسندگان به‌منظور پویایی ذهن و آشنایی هرچه بیشتر و بهتر خوانندگان از این روش استفاده کرده‌اند.

۳. پیشینه تحقیق

۱. علی افخمی، سیروس عابدینی و بهروز محمودی بختیاری در مقاله‌ای با عنوان «تحلیل گفتمان انتقادی سخنرانی‌های دونالد ترامپ در مورد مهاجران» معتقدند که نژادپرستی یک نظام اجتماعی خاص بر مبنای تسلط است که در آن گروه‌های نژادی (اکثریت) با روش‌های متنوع از قدرت خود در تعامل با گروه‌های نژادی دیگر و اعضایشان (اقلیت) سوءاستفاده می‌کنند. در این پژوهش، پژوهشگران براساس ساخت‌های پیشنهادی ون دایک تلاش کردند این ساخت‌ها را در گفتمان سخنرانی‌های ترامپ در انتخابات ۲۰۱۶ (برگرفته از سایت خبری نیویورک تایمز) کشف کنند. یافته‌های تحقیق حاضر نشان داد ترامپ مذهب، ملیت و فرهنگ مهاجران را نیز در نظر می‌گیرد و در گفتمان وی بسیاری از ساخت‌های سطحی و معنایی با

فراوانی متفاوتی یافت می‌شوند. به‌طور کلی، نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش‌های ون دایک در مورد نژادپرستی همراستا و هماهنگ است.

۲. جرج یانسی در کتابی با عنوان *واکنش ناگهانی: وقتی صادقانه درباره نژادپرستی در آمریکا صحبت کنیم چه اتفاقی می‌افتد؟*^۱

معتقد است کماکان نژادپرستی به‌عنوان معضلی لاینحل در نظام سیاسی آمریکا به چشم می‌آید. وی با اشاره به این مسئله که سفیدپوستان از حضور هرگونه سیاه‌پوست در عرصه‌های قدرت همچون سیاست‌گذاری‌ها و حتی دادگاه‌ها ممانعت به‌عمل می‌آورند تا حتی‌الامکان از قدرت سیاهان بکاهند. نویسنده در ادامه معتقد است که فقر و مشکلات اقتصادی سیاهان در ایالات متحده سیاستی کاملاً عامدانه و از پیش تعریف و تعیین‌شده است. در نهایت نتیجه می‌گیرد که بیداری سیاهان و اعاده جایگاه اصلی آنان در نظام سیاسی ایالات متحده می‌تواند به بزرگ‌ترین بحران داخلی در دو قرن اخیر ایالات متحده مبدل شود.

۳. ایبرام کندی در کتابی با عنوان *مهرشده از ابتدا: تاریخ قطعی ایده‌های نژادپرستانه در آمریکا*^۲ «ابتدا این مسئله را مطرح می‌کند که مهم‌ترین بازخوردهای عقاید نژادپرستانه در تاریخ آمریکا، تعمیق گسست‌ها میان سفیدپوستان و سیاهان بوده که این مسئله در ادامه به تشدید تنش‌ها، تضادها و دیگر پیامدهای ناخواسته همچون رعب و وحشت و ناامنی منجر شده است. نکته مهمی که نویسنده بر آن تأکید دارد این است که به‌نوعی تمامی رهبران و قدرتمندان در ایالات متحده خواسته یا ناخواسته بر مسئله نژادپرستی در این کشور اثر گذارده‌اند. کندی در این کتاب درصدد اثبات این مسئله است که نژادپرستی در تاریخ ایالات متحده ریشه در جهل و ناآگاهی ندارد، بلکه قدرتمندان برای توجیه اقدامات خود همواره به نژادپرستی دامن زده‌اند.

۴. پل کیول در کتابی با عنوان *ریشه‌کن کردن نژادپرستی: چگونه سفیدپوستان می‌توانند برای عدالت نژادی کار کنند؟*^۳

درصدد است تا چارچوبی در زمینه نژادپرستی فردی، نهادی و فرهنگی ارائه دهد. نویسنده در ادامه فرهنگ را بزرگ‌ترین معضل میان سیاهان و سفیدپوستان می‌داند و معتقد است نابرابری در آموزش و پرورش، مسکن، مراقبت‌های بهداشتی و بازار کار بخش مهمی از سیاهان در آمریکا را درگیر کرده است. نویسنده در جای‌جای این کتاب معتقد است

1. Yancy, George. (2018). *Backlash: What Happens When We Talk Honestly about Racism in America*, Lanham-Seabrook: Rowman & Littlefield Publishers.

2. Kendi, Ibram. (2018). *Stamped from the Beginning: The Definitive History of Racist Ideas in America*, Philadelphia: Bold Type Books.

3. Kivel, Paul. (2017). *Uprooting Racism: How White People Can Work for Racial Justice*, Gabriola: New Society Publishers.

سیاه‌پوستان در ایالات متحده، همواره با ترس و اضطراب در جامعه فعالیت می‌کنند و درحالی‌که بیش از ۸۶ درصد سیاهان از وضعیت خود راضی نیستند و نژادپرستی را نه تنها یک معضل، بلکه یک بحران قلمداد می‌کنند، ولی تنها ۳۱ درصد سفیدپوستان در ایالات متحده معتقدند که نژادپرستی، مشکل بزرگ اجتماعی است. نویسندگان در دو فصل پایانی این کتاب به ارائه راهکار در خصوص تحقق عدالت اجتماعی برای سیاهان مبادرت کرده و معتقد است افزایش سطح سواد، اشتغال و حضور در عرصه‌های سیاسی راهکار این مسئله است.

اما برخی از مهم‌ترین جنبه‌های نوآوری این مقاله را می‌توان به صورت‌های ذیل برشمرد:

- تجزیه و تحلیل مهم‌ترین چالش‌های پیش و روی سیاهان با تأکید بر دوران ریاست جمهوری دونالد ترامپ؛
- بررسی پیامدهای محرومیت سیاهان در ایالات متحده با تأکید بر دوران ریاست جمهوری دونالد ترامپ؛
- تجزیه و تحلیل توسعه نامی‌ها و شکاف‌ها میان سیاهان و دولت مرکزی در ایالات متحده با تأکید بر مسئله نژادپرستی دونالد ترامپ.

۴. چارچوب نظری، نظریه محرومیت نسبی

محرومیت نسبی ناظر بر محرومیت از چیزی است که شخص باور و اعتقاد دارد که استحقاق آن را دارد و اغلب معطوف به افراد ناراضی و ناخشنودی است که هنگام مقایسه وضعیت خود با دیگران درمی‌یابند که از آنچه استحقاقش را دارند، کمتر دارند. از نظر تد رابرت گر محرومیت نسبی نتیجه تفاوت درک‌شده میان انتظارات (خواسته‌ها) و توانایی‌های ارزشی (داشته‌های) افراد است. هرچه محرومیت نسبی ایجادشده براساس تفاوت میان انتظارات و توانایی‌ها شدیدتر باشد، آنگاه نارضایتی شدیدتر و احتمال و شدت خشنونت هم بیشتر خواهد بود (باقری دولت‌آبادی و شفیع سیف‌آبادی، ۱۳۹۸: ۱۰۶). متغیر اصلی وابسته در نظریه گر، خشنونت سیاسی است که به اشکال زیر نمایان می‌شود:

- الف) آشوب: خشنونت سیاسی خودانگیخته و سازمان‌یافته همراه با مشارکت مردمی چشمگیر شامل اعتصابات سیاسی و غیره؛
- ب) توطئه: خشنونت سیاسی که بسیار سازمان‌یافته و همراه با مشارکت محدود است، مانند سوء قصدهای سیاسی سازمان‌یافته و کودتا؛

ج) جنگ درون‌کشوری: خشنونت سیاسی بسیار سازمان‌یافته همراه با مشارکت مردمی گسترده به منظور سرنگونی دولت مانند جنگ‌های داخلی و انقلابات (پیرانی و همکاران، ۱۳۹۸: ۳۱).

در نظریهٔ محرومیت نسبی ارزش‌ها، توانایی ارزشی و انتظارات ارزشی عبارت‌اند از: ارزش‌ها، حوادث، اهداف یا شرایط مطلوبی‌اند که انسان‌ها در راه دسترسی به آنها تلاش می‌کنند. توانایی ارزشی «اشاره به اموری دارند که عمدتاً در محیط اجتماعی و فیزیکی باید آنها را یافت». آنها شرایطی‌اند که شانس مردم را در زمینهٔ تحصیل یا حفظ ارزش‌ها معین می‌کنند که افراد به‌نوعی مشروع انتظار به‌دست آوردن آنها را دارند. انتظارات ارزشی کالاها و شرایط زندگی است که مردم خود را به‌طور موجهی مستحق آن می‌بینند. توانایی‌های ارزشی مربوط به قدرت که در خشونت سیاسی اهمیت پیدا می‌کنند، شامل تمایل به مشارکت در تصمیم‌گیری جمعی، شرکت در رقابت‌های سیاسی، عضویت در گروه‌های نخبگان سیاسی و تمایلاتی چون حق تعیین سرنوشت و امنیت است (بصیری و همکاران، ۱۳۹۶: ۴۲). محرومیت نسبی یعنی درک تفاوت میان انتظارات ارزشی و توانایی‌های ارزشی افراد، ممکن است براساس مقایسهٔ وضعیت فعلی فرد با گذشتهٔ خود، آرمان‌های انتزاعی یا معیارهایی که توسط یک رهبر یا یک گروه مرجع طراحی شده است (ایدئولوژی) و ارجاع به گروه‌های دیگر، شکل بگیرد. بدین ترتیب محرومیت نسبی می‌تواند سه نوع متفاوت به شرح زیر داشته باشد:

الف) محرومیت نزولی: که در آن انتظارات ارزشی نسبتاً ثابت باقی می‌ماند، اما این تصور وجود دارد که توانایی‌های ارزشی رو به کاهش‌اند. انسان‌ها در چنین اوضاع و احوالی به‌دلیل از دست دادن آنچه زمانی داشته‌اند یا فکر می‌کردند می‌توانند داشته باشند، خشمگین هستند و با مراجعه به وضعیت احساس محرومیت نسبی می‌کنند؛

ب) محرومیت ناشی از بلندپروازی‌ها یا محرومیت نسبی: که در آن توانایی‌ها ایستا باقی می‌مانند و انتظارات افزایش می‌یابند و تشدید می‌شوند، خشم کسانی که دچار این نوع محرومیت نسبی می‌شوند، به‌دلیل آن است که احساس می‌کنند فاقد ابزارهایی برای نیل به توقعات جدید یا تشدید یافته‌اند؛

ج) محرومیت فزایندهٔ صعودی: این نوع محرومیت همراه با افزایش شدید انتظارات و کاهش همزمان و شدید توانایی‌ها یا امکانات است، محرومیت فزاینده یا صعودی، گونهٔ تعمیم‌یافته‌ای از مدل ارائه‌شده از سوی جان دیویس است که وی آن را به نام «J» مطرح ساخت. این مدل را می‌توان مورد خاصی از محرومیت نسبی ناشی از بلندپروازی تلقی کرد که در آن بهبود طولانی‌مدت و کم‌ویش پیوستهٔ وضعیت ارزشی مردم، انتظاراتی را دربارهٔ استمرار این بهبود پدید می‌آورد. اگر توانایی‌های ارزشی پس از دوره‌ای از بهبود ثابت بماند یا کاهش پذیرد، محرومیت نسبی صعودی یا پیش‌رونده حاصل می‌آید (قاسمی و بختیاری، ۱۳۹۷: ۳۶). در نهایت گر مدعی است که سرخوردگی افراد در دستیابی به اهدافشان در نهایت سبب ایجاد رفتارهای نامتعارفی از سوی آنها می‌شود که کودتا نمود بارز آن است و کودتا را براساس

شکل‌گیری «وضعیت انتظارات فزاینده» تبیین کرده است. انتظارات فزاینده از این نظر اهمیت دارد که نشانه‌هایی از بحران اجتماعی را در قالب «انتظارات سرکوب‌شده» تبیین می‌کند (دهشیری و فیاضی، ۱۳۹۶: ۶-۷).

۵. مختصری از وضعیت سیاه‌پوستان در ایالات متحده

۱. ۵. رسمیت یافتن قانون برده‌داری در ایالات متحده: ده سال پس از کشف قاره آمریکا پرتغالی‌ها و اسپانیایی‌ها اولین گروه بردگان را از آفریقا وارد خاک ایالات متحده کردند. ایالت ویرجینیا، نخستین ایالت پذیرای سیاه‌پوستان بود و ایالت ماساچوست نیز نخستین بار قانون برده‌داری را مصوب کرد تا جایی که طبق این قانون، هر فرزندی که از مادر برده متولد شود، او نیز در حکم برده خواهد بود (Bales, 2012: 47). وخامت اوضاع زندگی بردگان تا آنجایی پیش رفت که برخی مسیحیان سفیدپوست آمریکایی همچون جرج فاکس^۱، مؤسس جمعیت کویکارز^۲ خواهان لغای برده‌داری در آمریکا بودند. در این زمینه حتی برخی شهرها این اقدام را لغو کردند^۳، اما این اقدام نیز گرهی از وضعیت اسفناک سیاهان نگشود (Allain, 2018: 166). مرگ بیش از سیصد تن از سیاهان بر اثر شیوع نوعی بیماری، آغازگر رسمی اعتراضات علیه برده‌داری بود که در فیلادلفیا به وقوع پیوست و در ادامه همین ماجرا، بنجامین فرانکلین^۴ ساختاری برای لغو برده‌داری در فلادلفیا ایجاد کرد و توماس باین^۵ متفکر و نویسنده کتابی علیه برده‌داری نوشت و نخستین روزنامه ضدبرده‌داری نیز در ایالات متحده در سال ۱۸۰۸ منتشر شد (Stewart, 2017: 402-403).

۲. ۵. الغای حقوق مدنی سیاه‌پوستان در ایالات متحده: در سال ۱۸۳۴ پاپ، برای اولین بار برده‌داری را محکوم کرد. چنین اقدامی مسیحیان ایالات متحده را علیه سیاست‌های نژادپرستی مصمم‌تر کرد. دولت وقت در مواجهه با این سیاست پاپ در اقدام جنجالی دیگر، این بار سرخ‌پوستان را آماج سیاست‌های برده‌داری و نژادپرستی قرار داد. در همین زمینه، کنگره آمریکا جواز برده‌گیری از سرخ‌پوستان را صادر کرد که این اقدام همدردی شدید سیاه‌پوستان با سرخ‌پوستان را در پی داشت (Brennan, 2017: 37-38). دادگاه عالی قانون اساسی ایالات متحده نیز در اقدامی بحث‌برانگیز ابراز داشت که سیاه‌پوستان چه آزاده چه برده، از حقوق شهروندی برخوردار نیستند (Miller, 2019: 1400-1401). در ادامه در ایالت می‌سی‌سی‌پی،

1. George Fox
2. Quakers

۳. برای مثال بسیاری از شهرهای ایالت نیوجرسی.

4. Benjamin Franklin
5. Thomas Baines

قانون جدایی نژادی بین سفید و سیاه، تصویب شد و سپس، گروه متعصب و نژادپرست «کوکلاس کلان»^۱، که با پوشیدن لباس‌های سفید و ماسک مخصوص - که به ترور سیاه‌پوستان و آزار و اذیت آنها اعتقاد داشتند - تأسیس شد (Lay, 2004: 91-92).

۳. ۵. **خشونت و سرکوب سیاه‌پوستان:** جرقهٔ جنبش حقوقی سیاهان در ایالات متحده دستگیری زنی سیاه‌پوست به نام رزا پارکز^۲ از سوی پلیس آمریکا بوده است. اعتراضاتی که با شدیدترین سرکوب‌ها مواجه شد^۳، به‌گونه‌ای که در ایالات آلاباما، پلیس فدرال با استفاده از سگ‌های هار به زنان و کودکان سیاه‌پوست یورش برد یا در شهر دیترویت، چتربازان ارتش آمریکا ۴۳ سیاه‌پوست را به قتل رساندند. در کشاکش شورش سیاهان علیه دولت مرکزی، مارتین لوترکینگ^۴ کشیش و رهبر جنبش ضدنژادی در ممفیس ترور می‌شود و این اقدام آتش خشم مبارزان را به نهایت رساند (Walton et al., 2017: 218-220). سرانجام پس از ده‌ها سال ظلم، قانون حقوق مدنی تصویب و جداسازی سفید و سیاه در هر مکانی ممنوع اعلام شد، اما باز هم حقوق سیاهان به‌ویژه حقوق مدنی آنان در آمریکا در بسیاری از مواقع تضییع شد (Clayton, 2018: 461-463). در دوران ریاست جمهوری باراک اوباما، قتل مایکل براون^۵ (آن هم تنها بعلت سرقت یک پاکت سیگار) از سوی پلیس آتش اعتراضات سیاهان را شعله‌ور ساخت. سیاه‌پوستان آمریکا این اقدام پلیس و سپس تیرتیر مأمور قاتل توسط دادگاه را نمونهٔ بارز تبعیض نژادی و ظلم علیه سیاه‌پوستان تلقی کردند (Engler, 2016: 378-379).

ترامپ و کاربست سیاست‌های پراگماتیستی علیه سیاهان ایالات متحده با تأکید بر ناسیونالیسم تبارگرا

در این بخش، به تجزیه و تحلیل کاربست سیاست‌های پراگماتیستی ترامپ علیه سیاهان این کشور می‌پردازیم. به تعبیر نویسندگان این مسئله را می‌توان با تئوری محرومیت نسبی رابرت گر تطبیق داد و در نهایت به ترسیم پیامدهای این مسئله مبادرت ورزید.

۱. **سیاهان و محرومیت‌های اقتصادی وسیع:** محرومیت‌های اقتصادی سیاه‌پوستان آمریکایی به‌حدی است که ۵۰ درصد آنان فقیر متولد می‌شوند و فقیر می‌مانند. براساس نمودار ۱، وضعیت فقر سیاه‌پوستان در آمریکا به‌نحوی است که حداقل ۵۰ درصد سیاه‌پوستانی که

1. Ku Klux Klan (KKK)

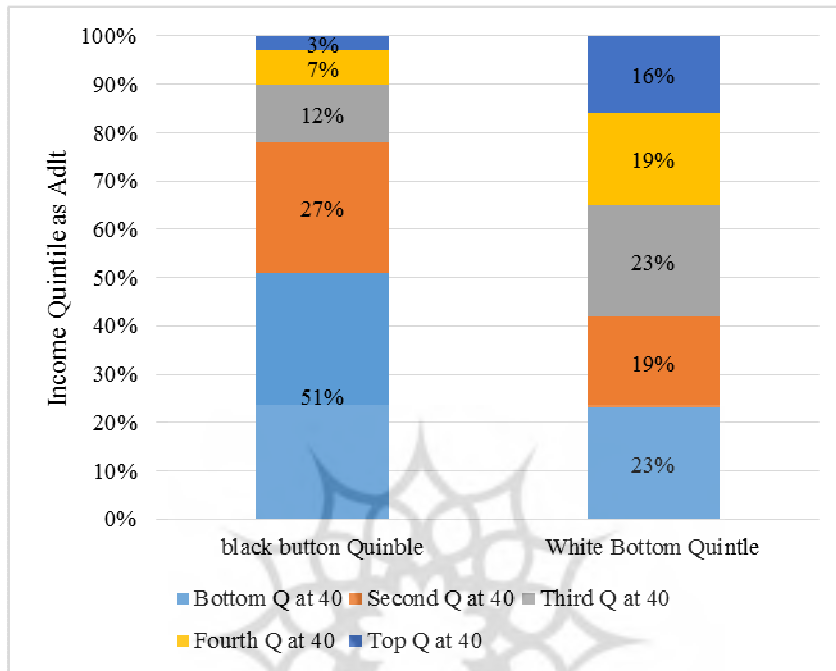
2. Rosa Parks

۳. برای مثال، در ایالت آلاباما، پلیس با استفاده از باتوم، زنجیر و سگ‌های هار به معترضان سیاه‌پوست که بیشتر زن و بچه بودند، حمله کرد. انتشار تصاویر سرکوب وحشیانهٔ پلیس در ایالات شمالی، تأثیر عمیقی بر جای گذاشت.

4. Martin Luther King

5. Michael Brown

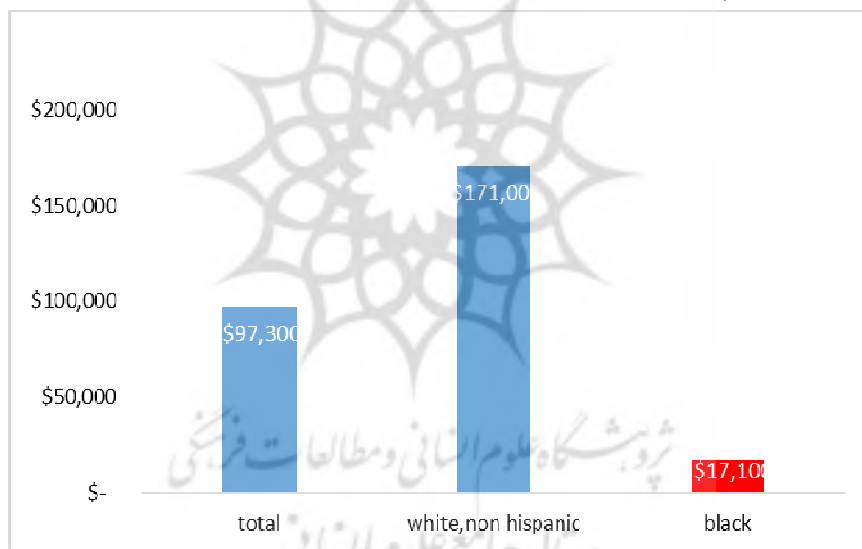
فقیر متولد می‌شوند، تا چهل سالگی، در فقر باقی می‌مانند و علناً جای هیچ‌گونه پیشرفت اقتصادی ندارند (Walton et al., 2017: 178).

نمودار ۱. میزان فقر سیاه‌پوستان آمریکایی (منبع: Brookings)

دونالد ترامپ، از شخصیت‌هایی است که پیش از ورود به عرصه سیاست، در عرصه‌های تجارت و اقتصاد توانمندی‌های زیادی از خود نشان داد. به همین سبب، در حین کارزار انتخابات ریاست جمهوری گروه‌های وسیعی از سرمایه‌داران آمریکایی از وی حمایت کردند. وی پس از ورود به کاخ سفید، از شخصیت‌های کلان سرمایه‌داران آمریکایی بیشترین حمایت‌ها را کرد. این مسئله بسترساز انزوای سیاه‌پوستان از فعالیت‌های کلان اقتصادی شد، به‌نحوی که از زمان حضور ترامپ تا سال ۲۰۱۹ تعداد سیاه‌پوستان فعال در ۸۸ شرکت بزرگ اقتصادی آمریکایی، از ۹ درصد به زیر ۳ درصد رسیده است. از طرفی سیاست استخدام سیاه‌پوستان در زمان ریاست جمهوری ترامپ به کمترین میزان در ۴۰ سال گذشته رسیده و نرخ بیکاری آنان به بیشترین میزان (۱۷ درصد) در ۵۰ سال اخیر رسیده است. این وضعیت در صنایع کوچک و خیم‌تر است، به‌نحوی که تنها در خلال ماه‌های فوریه ۲۰۲۰ تا آوریل ۲۰۲۰ یعنی کمتر از دو ماه، تعداد مالکان سیاه‌پوست آمریکایی تا رقم حیرت‌انگیز ۲۴ درصد کاهش یافته است (Waller & Calyson, 2020: 2-3).

از طرفی مقایسهٔ میزان ثروت سیاه‌پوستان و سفیدپوستان در خلال ژوئن ۲۰۱۶ تا آوریل ۲۰۲۰ نشان می‌دهد که سفیدپوستان بیش از بیست برابر سیاهان ثروت خالص دارند و درآمد سالانهٔ سیاه‌پوستان نسبت به سفیدپوستان از ۵۱ درصد به کمتر از ۳۸ درصد کاهش یافته است. به‌طور کلی از جمعیت ۳۷ میلیونی سیاه‌پوستان آمریکایی حدود ۲۶ درصد زیر خط فقر زندگی می‌کنند که این میزان تا پایان دسامبر ۲۰۱۹ به ۳۴ درصد رسیده است. اوج محرومیت سیاهان در ایالات متحده در خرید مسکن نمود یافته است. در حال حاضر دولت فدرال هیچ‌گونه وام دولتی به سیاهان برای خرید مسکن نمی‌دهد. جالب‌تر آنکه از زمان فعالیت ترامپ، سفیدپوستانی که با سیاهان ازدواج کنند نیز ضمانتی برای دریافت وام مسکن نخواهند داشت. این در حالی است که ۷۵ درصد سفیدپوستان آمریکایی در سه‌ماههٔ نخست سال ۲۰۲۰ مالک خانه‌هایشان بوده‌اند، اما همین رقم برای سیاه‌پوستان کمتر از ۳۸ درصد بوده است که این مسئله کمترین میزان مالکیت منازل سیاه‌پوستان در خلال ۶۰ سال گذشته به‌شمار می‌رود (Mark, 2020: 4-6).

نمودار ۲. وضعیت ثروت سیاه‌پوستان در ایالات متحده نسبت به سفیدپوستان تا پایان آوریل ۲۰۲۰ (منبع: Federal Reserve Survey of Consumer Finances)

۶. محرومیت‌های سیاسی گسترده علیه سیاه‌پوستان با تأکید بر لیبرال دموکراسی

از دموکراسی تعاریف متعددی شده است، اما در تعریف کلی می‌تواند اذعان داشت: «نوعی حکومت که بر پایهٔ خواست اکثریت شکل می‌یابد و بر حفظ و احترام بر حقوق اقلیت‌ها تأکید دارد. به دیگر سخن، دموکراسی لیبرال، ضمن تأکید بر خواست اکثریت جامعه مدافع اساسی

حقوق افراد و اقلیت‌ها نیز است» (Van Der Walt, 2019: 31-32). بسیاری از نظریه‌پردازان علم سیاست اصول لیبرال‌دموکراسی در نظام‌های غربی را مبتنی بر مواردی همچون احزاب سیاسی، مطبوعات آزاد، حاکمیت قانون، حقوق بشر، آزادی بیان، پاسخگویی دولت، انتخابات آزاد و عادلانه، آزادی مذهب، حکومت از طریق ائتلافات و سازش، تحصیلات، مردم‌سالاری و حق رأی دانسته‌اند (Wolterstorff, 2016: 114-115). در اینجا به چند مورد مهم از محرومیت‌هایی که سیاه‌پوستان (ذیل دموکراسی لیبرال در نظام سیاسی ایالات متحده قرار می‌گیرند) دچار آن‌اند، اشاره می‌شود:

۱. ۶. احزاب سیاسی: عمده فعالیت‌های حزبی سیاه‌پوستان در ایالات متحده ذیل دموکرات‌هاست. هیچ‌گونه مجوزی در دادگاه‌های ایالات متحده دال بر فعالیت حزبی به سیاهان وجود ندارد. هرچند از دیرباز رقابت‌های حزبی میان دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان بوده است، اما باید اذعان داشت که جمعیت اندک سیاه‌پوستان (در قیاس با سفیدپوستان)، فقدان نهادگرایی، ضعف ساختاری و مشکلات عدیده اقتصادی، چهار عامل مهمی است که در عمل فعالیت‌های حزبی سیاه‌پوستان را غیرممکن ساخته است (Maxwell, 2020: 141-142).

۲. ۶. مطبوعات آزاد: از میان ۲۵ روزنامه مهم و اثرگذار ایالات متحده در هیچ‌کدام نامی از سیاه‌پوستان (به‌عنوان رئیس یا سردبیر) دیده نمی‌شود. تنها مجوز فعالیت سیاهان در زمینه‌های مطبوعاتی و رسانه‌ای، مجوز چاپ چند هفته‌نامه و ماهنامه آن‌هم در سطوح محلی و در نهایت شهری است. از زمان ریاست جمهوری ترامپ هیچ‌گونه اعطای مجوزی برای فعالیت‌های رسانه‌ای و به‌ویژه مطبوعاتی در سطوح ایالتی برای سیاهان صادر نشده است (Stranga, 2020: 203-204).

۳. ۶. حقوق بشر: بزرگ‌ترین چالش سیاه‌پوستان در ایالات متحده ذیل مسئله حقوق بشر است. در تعریف حقوق بشر آمده است: «از اساسی‌ترین و مبنایی‌ترین حقوقی است که هر انسانی بالذات و به صرف انسان بودن از آن حقوق بهره‌مند می‌شود» (Goodhart, 2016: 59-60). سه شاخص اصلی حقوق بشر نیز عبارت‌اند از: تبعیض‌ناپذیری، جهانشمولی و سلب‌نشده‌بودن (Moekli, 2018: 22-23). در این زمینه عملکرد دولت ترامپ در قبال سیاهان را می‌توان شامل تبعیضات مختلف همچون حقوق شهروندی، حقوق سیاسی، حقوق اجتماعی و حتی

۱. این روزنامه‌ها به‌ترتیب عبارت‌اند از: یو اس ای تودی، وال استریت ژورنال نیویورک تایمز، لس آنجلس تایمز، شیکاگو تریبون، واشنگتن پست، نیویورک دیلی نیوز، نیویورک پست، دنور پست، د تایمز آو ارث، دالاس مورنینگ نیوز، فیلادلفیا اینکوایرر، هیوستون کرائیکل، دترویت نیوز / دترویت فری پرس، استار تریبون، استار لجر، بوستون گلوب، آریزونا ریپابلیک، آتلانتا ژورنال-کانستیتوشن، نیوزدی، د پلین دیلر، سانفرانسیسکو کرائیکل، سنت پیترزبورگ تایمز، سیتل تایمز / سیتل پست - اینتلیجنسر، سنت لوئیس پست-دیسپچ.

حقوق آموزشی و تحصیلی دانست. در خصوص جهان‌شمولی نیز باید اذعان داشت ادبیات سیاسی ترامپ در قبال سیاه‌پوستان بسیار تحقیرآمیز و مبتنی بر تخریب شخصیتی و حتی نژادی آنان است. برای مثال، ترامپ واژه «برده سیاه» را در بسیاری از موارد علیه سیاهان به کار می‌برد. این کلمه، هیچ‌گاه از سوی دولتمردان ایالات متحده برای تخریب سیاه‌پوستان استفاده نشده است و تنها سفیدپوستان افراطی از چنین کلماتی علیه سیاهان استفاده می‌کنند (Towler, 2017: 19). جالب آنکه ترامپ در خلال ماه‌های دسامبر ۲۰۱۹ تا می ۲۰۲۰، ۹۰۰ پیام توییتری صادر کرده که در آن ۵۰ پیام به صورت مستقیم بر تحقیر و توهین آمریکایی‌های آفریقایی‌تبار متمرکز بوده است (Hopkins, 2020: 269). اوج سیاست حقارت‌آمیز ترامپ علیه سیاه‌پوستان این کشور در جشن ژانویه بوده است که ترامپ در تویییتی علیه سیاه‌پوستان ابراز داشت: «چرا اتباع این کشورهای ارذل که از چاه‌های کثافت برخاسته‌اند به سمت ما می‌آیند؟!... ما چه نیازی به اتباع سیاه‌پوست آفریقایی داریم؟!... ما باید از اتباع کشورهای هم‌چون نروژ استقبال کنیم» (Villeneuve, 2018: 3). مسئله سوم در خصوص حقوق بشر سلب‌نشده شدن آن از انسان‌ها فارغ از هرگونه نژاد، رنگ، مذهب و زبان است. در این زمینه، دونالد ترامپ، به الغای حق شهروندی بیش از بیست میلیون آمریکایی که از ابتدا در این کشور متولد شدند، مبادرت ورزید که از این تعداد حدود ۶ میلیون سیاه‌پوستانی بودند که برای کار به آمریکا مهاجرت کردند. وی سپس، به اخراج ۸۰ نفر از کارکنان ایالتی نیویورک و تکزاس که در ماجرای قتل جرج فلویید^۱ به صف اعتراضات پیوسته بودند، مبادرت کرد (Haas & Schake, 2020: 4-5). در همین زمینه پروفیسور یائو جیده^۲، استاد دانشگاه یونن چین در خصوص میزان و نحوه نژادپرستی ترامپ ابراز داشت: «در تاریخ معاصر، نژادپرستی آمریکایی‌ها با فاشیسم آلمان نازی، دولت نژادپرست آفریقای جنوبی و ظلم‌های نژادپرستانه مقامات اسرائیلی در سرزمین‌های اشغالی قابل مقایسه است»^۳.

۴.۶. پاسخگویی دولت: از دیگر مؤلفه‌های حکومت دموکرات، شفافیت، مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی رهبران و مسئولان عالی‌رتبه آن حکومت است. در این خصوص، ترامپ نه تنها کمترین اعتنایی به خواسته‌های سیاهان این کشور نکرد، بلکه با ادبیاتی سراسر تخریب‌کننده و تهدیدگرانه به سیاهان این کشور تاخت. گویا ترامپ هیچ‌گونه مسئولیتی را در قبال سیاهان قائل نیست. وی ابتدا با حمله به رهبر جنبش سیاه‌پوستان در ایالات متحده وی را یکی از

1. George Floyd

2. Yao Jide

۳. در این زمینه رک: استاد دانشگاه چین: آمریکا قهرمان نقض حقوق بشر در تاریخ است، خبرگزاری جمهوری اسلامی، ۲۱

خرداد ۱۳۹۹، قابل دسترسی در: <https://www.irna.ir/news/83816488>

بزرگ‌ترین تهدیدات برای امنیت و آرامش سفیدپوستان قلمداد کرد. وی در همین زمینه ضمن فریبکار خواندن ال شاربتون^۱ رهبر تاریخی جنبش حقوق سیاه‌پوستان، وی را دشمنی بزرگ برای سفیدپوستان و پلیس‌ها دانست (Engelhardt, 2019: 319). ترامپ در ادامه با ادبیاتی تحقیرآمیز الیجا کامینگز^۲ نماینده سیاه‌پوست و دموکرات شهر بالتیمور را قلدری وحشی صفت تلقی کرد، درحالی‌که ریشه‌های اصلی عناد ترامپ با وی، حمایت‌های همه‌جانبه این نماینده از جنبش ضد نژادپرستی مارتین لوتر کینگ بوده است. ترامپ سپس، ضمن تحقیر سیاه‌پوستان این منطقه ابراز داشت منطقه بالتیمور کانون حیوانات وحشی و موزی و آلوده همچون موش‌های کثیف است. این ادبیات ترامپ علیه سیاهان، خشم دامنه وسیعی از افراد این منطقه را برانگیخت. چنین سخنانی از سوی ترامپ در حالی صورت گرفت که بیش از ۴۳۰ هزار نفر از جمعیت ۶۳۰ هزارنفری بالتیمور را سیاه‌پوستان تشکیل می‌دهند (Blodorn & Blascovich, 2018: 934-935). ترامپ در اقدامی دیگر، ماکسن والت^۳ عضو سیاه‌پوست کنگره را به سبب انتقادات وسیع از سیاست‌ها و مواضع او، زنی دیوانه با ذهنی عقب‌مانده تلقی کرد و استیسی آبرامز^۴ قانون‌گذار ایالت جورجیا را سیاه‌پوستی که عاشق جرم و بزهکاری و جنایت است، قلمداد کرد. اوج سیاست‌های تحقیر، تخریب و توهین ترامپ در قبال سیاه‌پوستان، علیه باراک اوباما بوده است که در آن ترامپ مدعی شد، اوباما خارج از آمریکا متولد شده است و او را غیرآمریکایی نامید (Knuckey, 2019: 347). سیاست‌های نژادپرستانه ترامپ، تنها علیه سیاستمداران و قانون‌گذاران سیاه‌پوست نبود. وی بسیاری از ورزشکاران سیاه‌پوست را هم مورد هجوم وسیع قرار داد. وی با توهین به لبرون جیمز، ستاره بسکتبال این کشور وی را فردی کم‌عقل و بی‌سواد خواند. ترامپ با حمله به کالین کوپرنیک، بازیکن فوتبال این کشور، با الفاظ رکیک، خواهان اخراج وی از تیم ملی این کشور شد (Parker & Towler, 2018: 231).

۵. ۶. **تحصیلات:** سیاست‌های نژادپرستانه ترامپ در قبال رنگین‌پوستان آمریکایی به‌ویژه سیاهان در خصوص مسائل آموزشی و تحصیلات آنان نیز مصداق می‌یابد، به‌نحوی که در خلال سال‌های ۲۰۱۶ یعنی ابتدای ورود ترامپ به کاخ سفید تا پایان نوامبر ۲۰۱۹، بیش از یک‌سوم سفیدپوستان دارای تحصیلات عالی نظام آموزشی و دانشگاهی‌اند، درحالی‌که سیاه‌پوستان در حدود ۱۷ درصد دارای تحصیلات عالی‌اند. از طرفی، درخواست بیش از ۶۸ درصد سیاه‌پوستان برای ورود به دانشگاه به‌منظور تحصیل در رشته‌های دانشگاهی از سوی دانشگاه‌ها رد شد. در نظام تحصیلات آموزش غیرعالی نیز سهم سیاه‌پوستان تنها ۱۶ درصد

-
1. Al.Sharpton
 2. Elijah Eugene Cummings
 3. Maxine Moore Waters
 4. Stacey Yvonne Abrams

است و اوج سیاست‌های تبعیض‌آمیز ترامپ در خصوص نظام تحصیلاتی برای سیاه‌پوستان مسئله برخورد با دانش‌آموزان و دانشجویان سیاه‌پوست بوده است، به‌نحوی که بیش از یک‌سوم اخراجی‌ها از مدارس و دانشگاه‌های ایالات متحده مختص سیاه‌پوستان است (Cooper, 2020: 97-98).

۶.۶. حق رأی: یکی از شعارهای ترامپ در کارزار انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۶ میلادی، بهبود اوضاع سیاسی سیاه‌پوستان بوده است. در زمان ریاست جمهوری ترامپ کماکان بیش از دو میلیون و سیصد هزار نفر از سیاه‌پوستان آمریکایی حق رأی ندارند. این مسئله به انتقاد وسیع سیاه‌پوستان از عملکرد ترامپ منتهی شد. مدعای این فرضیه را می‌توان با استفاده از نظرسنجی شبکه «ای بی سی» که با همکاری روزنامه «واشنگتن پست» در سال ۲۰۱۹ صورت پذیرفت، راستی‌آزمایی کرد. در این نظرسنجی، ۹۲ درصد سیاه‌پوستان آفریقایی‌تبار مخالف قاطع رویکردهای سیاسی ترامپ در قبال سیاهان به‌شمار می‌روند. همچنین مقرر شده بود برای سیاه‌پوستان مقیم آمریکا که آمریکایی بودن آنان برای دادگاه فدرال مسجل شده است، کارت شهروندی صادر شود (سیاهانی که تاکنون به هر دلیلی کارت شهروندی رسمی آنان صادر نشده بود)، این مسئله نیز از شعارهای مهم ترامپ در دور اول به‌شمار می‌رفت که پس از ورود به کاخ سفید، هیچ اقدامی برای تحقق آن صورت نگرفت (O'Reilly, 2019: 187-188).

۷. محرومیت‌های مدنی گسترده علیه سیاه‌پوستان با تأکید بر خشونت

حقوق مدنی از تأثیرگذارترین نحله‌های حقوق خصوصی و هدف اصلی آن بررسی و تنظیم ارتباطات و روابط میان افراد جامعه فارغ از موقعیت اجتماعی آنان است (کاتوزیان، ۱۳۹۸: ۲۵). اما بسیاری از سیاهان آمریکایی تا حد زیادی از حقوق مدنی محروم‌اند. در ایالات متحده به‌صورت نسبی هر ۳۶ ساعت یک سیاه‌پوست از سوی نیروهای پلیس یا امنیتی به قتل می‌رسد. همچنین بیش از ۵۰ درصد زندانیان ایالات متحده، سیاه‌پوستان هستند. از طرفی، سفیدپوستان آمریکایی که به قاچاق یا استعمال مواد مخدر اقدام می‌کنند، بیش از ۵ برابر سیاه‌پوستان است، درحالی‌که مجرمان سفیدپوستی که به همین دلیل زندانی می‌شوند، در مقایسه با مجرمان سیاه‌پوست، یک‌یازدهم هستند (Sherman, 2018: 433). در زمان ریاست جمهوری ترامپ نرخ زندانی شدن سیاه‌پوستان تا ۱۸ درصد و میزان خشونت پلیس نسبت به آنان تا ۳۶ درصد افزایش یافته است، به‌نحوی که ۸۵ درصد ایست و بازرسی‌ها مختص سیاه‌پوستان است و پلیس فدرال آمریکا به‌راحتی می‌تواند به آنان مظنون شود و حتی به آنان شلیک کند. بی‌ارزشی سیاه‌پوستان، تهدید، تحقیر و تخریب شخصیتی آنان از سوی پلیس فدرال آمریکا تا حدی است که مسئول تحقیقات حقوق مدنی تکزاس معتقد است: «تیراندازی که سبب مرگ یک سگ شود نسبت به تیراندازی که موجب مرگ یک سیاه‌پوست گردد، بیشتر

مورد تحقیق و بررسی قرار خواهد گرفت!» (Edwards; Leeb & Esposito, 2019: 6-7). این مسئله در ارتش ایالات متحده نیز دیده می‌شود. از زمان حضور ترامپ در کاخ سفید، حدود سه‌چهارم عملیات نظامی دشوار به سیاه‌پوستان ارتش این کشور احاله شده است. اگرچه کمتر از ۱۵ درصد جمعیت آمریکا را سیاه‌پوستان تشکیل می‌دهند، ۴۰ درصد نظامیان ارتش این کشور از سیاه‌پوستان تشکیل شده است؛ این در حالی است که تنها ۴ درصد رده‌های ارشد ارتش ایالات متحده سیاه‌پوست هستند (Hanson, 2020: 366-367).

۸ سیاهان ایالات متحده و تعمیق محرومیت‌ها در دوران تشدید شیوع ویروس کرونا

یکی از بحران‌های بزرگی که جامعه جهانی را در ابتدای سال ۲۰۲۰ با چالش بزرگی مواجه کرد، شیوع ویروس کووید-۱۹ (کرونا) بوده است. ایالات متحده که در ابتدای این بحران، از مصون‌ترین کشورها به‌شمار می‌رفت، ظرف کمتر از سه ماه در صدر بیشترین مبتلایان این بیماری قرار گرفت، به‌نحوی که کرونا در حال حاضر به معضلی لاینحل در آمریکا مبدل شده است. با فراگیر شدن ویروس کووید-۱۹ با نام کرونا که اولین بار در ووهان چین شیوع گسترده‌ای یافت و قربانیان زیادی را نیز به‌همراه داشت تا فراگیر شدن آن در سراسر دنیا و آمریکا، حدود ۳ ماه به طول انجامید (Schenker, 2020: 47). ترامپ که در ابتدای شیوع این بیماری با نوعی خودبینی و اطمینان، از مصونیت مردم آمریکا در قبال این ویروس سخن می‌گفت، کمتر از سه ماه بعد به صدر بیشترین مبتلایان در جهان مبدل شد و نظام ایالات متحده را با بحرانی عظیم مواجه ساخت. ترامپ سپس در اقدامی عجیب کرونا را ویروسی چینی نامید و این کشور را مقصر اصلی شیوع این ویروس در جهان نامید (Boot, 2020: 1). ترامپ با سیاست‌های پراگماتیستی خود در حوزه بهداشت فردی و عمومی سیاست‌های کاملاً اشتباهی را اتخاذ کرد. سیاست‌هایی که سه پیامد کلان را به همراه داشت:

۱. کاهش چشمگیر تعداد پرسنل نیروهای بهداشتی در فدرال، ۲. کاهش چشمگیر بیمه‌ها و تسهیلات بهداشتی، ۳. لغو بسیاری از طرح‌های پزشکی مورد تصویب در دوران اوباما. بدیهی است چنین رویکردهایی از سوی ترامپ بسترساز وقوع این مسئله شد که تعداد بسیار زیادی از مردم آمریکا از بیمه‌های درمانی و بهداشتی محروم ماندند و شرایطشان در دوران شیوع ویروس کرونا به‌مراتب حادث‌تر و وخیم‌تر شد (Long, 2020: 1-3). برخی از مهم‌ترین پیامدهای سیاست‌های اشتباه ترامپ در دوران تشدید شیوع کرونا را می‌توان مواردی شامل کاهش شدید اعتماد مردم آمریکا به ترامپ، افزایش مبتلایان به ویروس کرونا و مرگ‌ومیرها و تشدید بحران اقتصادی دانست (Evans, 2020: 111-113). هرچند بحران شیوع ویروس کووید ۱۹ در ایالات

متحده بسیار گسترده بود و به‌نوعی تمامی گروه‌های اجتماعی اعم از سیاهان، سفیدپوستان، طبقه‌های مرفه، متوسط و ضعیف جامعه را با بحران‌های کلان بهداشتی، اقتصادی و حتی سیاسی مواجه کرده، اما محرومیت سیاه‌پوستان و شدت بحران این ویروس برای آنان بسیار ملموس‌تر بوده است. این مسئله در زمینه‌های بیمه درمانی، میزان مبتلایان و فوت‌شدگان و تضرر اقتصادی و اشتغال، برای سیاه‌پوستان بسیار گسترده‌تر بوده است که در ذیل به آن خواهیم پرداخت.

درحالی‌که تنها ۵/۱ درصد سفیدپوستان آمریکایی با شیوع ویروس کرونا بیمه خدمات درمانی خود را از دست دادند، این میزان در میان سیاه‌پوستان به رقم شگفت‌انگیز ۲۰/۸ درصد رسیده است؛ یعنی یک‌پنجم سیاه‌پوستان. از طرفی مبتلایان به ویروس کرونا در میان سیاه‌پوستان بیش از ۳ برابر سفیدپوستان بوده است. همچنین میزان قربانیان ناشی از ویروس کرونا در میان سیاه‌پوستان تا پایان می ۲۰۲۰ در حدود ۲۶ درصد و این میزان در میان سفیدپوستان ۱۱ درصد بوده است (Strang, b 2020: 71-73). میزان کمبود تجهیزات پزشکی در ایالات کالیفرنیا و نیویورک که میزان جمعیت سیاه‌پوستان نسبت به ایالت‌های دیگر بسیار بیشتر است، بیش از ۸ برابر سایر ایالت‌هاست. به همین علت ایالت‌های مذکور بحران‌زده‌ترین ایالت‌ها در شیوع و مرگ‌ومیر کرونا به‌شمار می‌روند (Shoichet & Burke 2020: 1-2).

اوج تشدید محرومیت‌های سیاه‌پوستان در دوران کرونا، گذشته از مسائل مرتبط با بیمه‌های درمانی، کمبود تجهیزات پزشکی و تعداد بالای مبتلایان و فوت‌شدگان، بحران‌های اقتصادی و شغلی ناشی از این فراگیری این ویروس است. بیشترین میزان ریسک شغلی (۴۲ درصد کل فرصت‌های شغلی در معرض نابودی) مربوط به سیاه‌پوستان این کشور است که اغلب در مشاغل همچون خدمات اسکان و غذا و فروشنده‌گری خرد فعالیت می‌کنند. این در حالی است که تهدیدات شغلی و اقتصادی برای سفیدپوستان در بدترین حالت حدود ۱۸ درصد برآورد شده است (Relman, 2020: 2-4). از طرفی، با تشدید تهدیدات شیوع کرونا، تنها در هفته پایانی ماه می، ۶۳۰ هزار نفر از سیاهان آمریکایی متقاضی تسهیلات بیکاری شدند (Romm, 2020: 5).

۹. پیامد سیاست‌های نژادپرستانه ترامپ در آمریکا علیه سیاه‌پوستان در دو

سطح خرد و کلان

۹.۱. سطح خرد

۹.۱.۱. تعمیق شکاف میان دولت-ملت: به تعبیر نویسندگان بعید است که محرومیت سیاه‌پوستان به‌ویژه قتل جرج فلوید، موجب وقوع هرگونه جنگ داخلی یا انقلاب در ایالات متحده شود. مدعای این فرضیه را می‌توان همگرایی بسیاری از سفیدپوستان از سیاست‌های

ترامپ علیه سیاهان دانست. به دیگر سخن، بسیاری از سفیدپوستان به صورت سیستماتیک خود را برتر از سیاهان آمریکایی می‌پندارند و معتقدند نظام رفاه اجتماعی سفیدپوستان باید در قیاس با سیاهان این کشور از سطوح بسیار بالاتری برخوردار باشد. بنابراین این مسئله که محرومیت سیاهپوستان حداقل در کوتاه‌مدت بسترساز زوال و سقوط ایالات متحده در عرصه‌های سیاسی و اجتماعی شود، بسیار بعید به نظر می‌رسد. اما نکته مهمی که نباید از آن غافل شد تعمیق شکاف‌های میان دولت-ملت (طبقه سیاهان) است. این مسئله به‌ویژه با سیاست‌های ناسیونالیستی تبارگرایانه دونالد ترامپ به احتمال بسیار زیادی تشدید خواهد شد. این مسئله زمانی ملموس‌تر می‌شود که ترامپ به‌خوبی از حمایت سیاهان از دموکرات‌ها آگاهی دارد، بنابراین به نظر می‌رسد نخستین بازخورد این مسئله تعمیق شکاف‌ها و گسست سیاهپوستان از دولت مرکزی باشد.

۲. ۱. ۹. تغییر در هندسه قدرت: مقصود از تغییر در هندسه قدرت، حضور و فعالیت افرادی است که اغلب سابقه فعالیت‌های کلان سیاسی یا سیاست‌گذاری در امور اجرایی ندارند و عمدتاً تاجران و سرمایه‌داران هستند که از طریق ترامپ وارد عرصه‌های سیاسی شده‌اند و به سمت‌های کلان اقتصادی و اجرایی در سطوح بالایی دست یافته‌اند. این تاجران و سرمایه‌داران، با سه شاخصه مهم سرمایه‌داری کلان، سفیدپوستی (نژادپرستی) و محافظه‌کاری شناخته می‌شوند. به همین دلیل، کاخ سفید در حال حاضر در حال تغییر به یک کلونی سرمایه‌داران نژادپرست شده است که مورد بیشترین حمایت‌ها از سوی ترامپ واقع می‌شوند، به‌نحوی که هم‌اکنون هندسه قدرت در کاخ سفید علناً به سمت حکومت و ریاست کلان سرمایه‌داران سفیدپوست و محافظه‌کار سوق یافته است (Wead, 2019: 264-265)؛ مسئله‌ای که اعتراض نزدیک‌ترین مشاوران وی را به‌همراه داشته و بسترساز استعفای بسیاری از نزدیکان و به‌اصطلاح حلقه نخست ترامپ شده است. چنین سیاستی از سوی ترامپ، سه بازخورد مهم داشته است: نخست، اتخاذ تصمیمات سیاسی اغلب نادرست و شتاب‌زده در عرصه‌های داخلی؛ دوم، تشدید بیشترین چالش‌های سیاسی در عرصه‌های خارجی با رقبای ایالات متحده همچون جمهوری خلق چین، کره شمالی، ونزوئلا، جمهوری اسلامی ایران، عراق و... و در نهایت افزایش استعفاها و برکناری‌های برخی از نزدیک‌ترین افراد به ترامپ. در کنار این مسئله بحران اقتصادی را نیز باید خاطر نشان کرد که دولت ترامپ با کسری بودجه بیش از ۴ تریلیون دلاری مواجه شده است. چنین اقدامی از سوی ترامپ می‌تواند پیامدهای سنگینی داشته باشد. گذشته از جدایی و طیف استعفاهای پیاپی نزدیکان و نیروهای ترامپ از وی، می‌توان به شکست محتمل وی در انتخابات آتی ایالات متحده اشاره کرد و حلقه محاصره و انزوای

ترامپ را بیش از پیش تنگ‌تر ساخت. مسئله‌ای که تونی شوارتز^۱ نویسندهٔ کتاب *خطرات دونالد ترامپ*، بر این باور است که حلقهٔ محاصره علیه ترامپ با سرعت باورناپذیری رو به پیشرفت است. به همین سبب، شاید اتفاق مهمی به‌وقوع بپیوندد و ترامپ مجبور شود در انتخابات شرکت نکند. دوران ریاست جمهوری او عملاً پایان یافته است (Douglas, 2020: 103-104).

۳. ۱. ۹. شکاف‌های فزاینده در میان جمهوری‌خواهان: پس از تشدید سیاست‌های نژادپرستانهٔ ترامپ که اوج آن قتل جرج فلوید بوده است، دامنهٔ وسیع اعتراضات داخلی و خارجی ترامپ را آماج حملات قرار داد. گذشته از سیاه‌پوستان داخلی و خارجی آمریکا، سران بسیاری از کشورها همچون چین، جمهوری اسلامی ایران و حتی سران اتحادیهٔ اروپا، برخی از اعضای برجستهٔ حزب جمهوری‌خواه نیز به‌شدت به سیاست‌های نژادپرستانه ترامپ اعتراض کردند، تا حدی که تأثیر این اقدام به شکاف عمیقی میان جمهوری‌خواهان انجامید. هرچند سابقهٔ اختلاف میان جمهوری‌خواهان بر سر ترامپ بیشتر نیز وجود داشت، اما قتل فلوید و تشدید سیاست‌های نژادپرستانهٔ ترامپ، تا حد بسیار زیادی سران جمهوری‌خواه را نیز به خشم آورد، تا حدی که پروژهٔ لینکلن^۲ را که در اواخر سال ۲۰۱۹ و در راستای منع انتخاب مجدد ترامپ کلید زده بودند، با شدت بسیار بیشتری ادامه دادند (Pengelly, 2020: 3). در این زمینه، چهره‌های شاخص جمهوری‌خواهان همچون جرج کانوی^۳، جان ویور^۴، استیو اسمیت^۵، ریک ویلسون^۶، جرج بوش^۷، کالین پاول^۸، سناتور لیزا مورکوسکی^۹، سناتور میت رامنی^{۱۰} در این کمیته فعالیت زیادی دارند و با انتشار اسنادی تبلیغاتی به‌شدت عملکرد چهارسالهٔ ترامپ را زیر سؤال بردند و با طرح شعار «دوباره ترامپ؟! هرگز!»^{۱۱} هجمه‌های وسیعی علیه وی به راه انداختند. چنین اقدامی حداقل در خلال هفت دهه در تاریخ حزبی ایالات متحده بی‌سابقه بوده است که اعضای یک حزب تا این حد علیه رئیس‌جمهور کنونی کشورمان (که از همان حزب است) مواضع مخالفت قاطعانه اتخاذ کرده باشند. به همین سبب، حزب جمهوری‌خواه در حال حاضر به دو یک دوقطبی چالش‌برانگیز حامیان و مخالفان ترامپ مبدل شده است؛ چالشی که

1. Tony Schwartz
2. Lincoln Project
3. George Conway
4. John Weaver
5. Steve Smith
6. Rick Wilson
7. George W. Bush
8. Colin Luther Powell
9. Lisa Murkowski
10. Mitt Romney
11. Never Trump

می‌تواند بستر ساز دو واقعه مهم در ادامه باشد؛ نخست، شکست ترامپ در انتخابات ریاست جمهوری آتی و دوم؛ انشقاق جمهوری خواهان (Borenstein, 2020: 16-18).

۹.۲. سطح کلان

۱. ۲. ۹. شکل‌گیری جنبش‌های رادیکالیسم سیاهان در آمریکا: دومین بازخورد تشدید سیاست‌های نژادپرستانه ترامپ را می‌توان شکل‌گیری جنبش‌های افراطی سیاه‌پوستان دانست. مقصود از رادیکالیسم اقدامات مسلحانه علیه دولت نیست، بلکه ائتلاف و همگرایی کامل سیاهان در سراسر ایالات متحده است. یکی از مهم‌ترین چالش‌های سیاه‌پوستان در ایالات متحده، فقدان نهادگرایی، ساختارهای سیاسی سازمان‌یافته و نیز عدم ائتلاف سازنده آنان علیه بی‌عدالتی‌های حاکم است. به تعبیر نویسندگان، چنانچه بتوان جمعیت ۴۰ میلیون نفری سیاهان آمریکایی را که در میان آنان افراد سرشناس و ثروتمند همچون باراک اوباما، کالین پاول، کاندولیزا رایس، دنزل واشنگتن، مایک تایسون، مایکل جردن و ده‌ها نفر از سیاه‌پوستان شاخص وجود دارند، در ساختاری هدفمند همچون یک حزب یا حتی یک اپوزیسیون قدرتمند سازمان‌دهی کرد، می‌توان به احیای بخش مهمی از حقوق تضییع‌شده سیاهان امیدوار بود. این مسئله زمانی می‌تواند برای دولت ترامپ و دیگر دولت‌های حامی ناسیونالیسم رادیکال در ایالات متحده پیامدهای خطرناکی داشته باشد که جنبش سیاه‌پوستان با دیگر جنبش‌های موجود در این کشور همچون اسلام‌گرایان که از مهم‌ترین مخالفان دولت ترامپ هستند، به یک ائتلاف سیاسی مهم دست یابند.

۲. ۲. ۹. استقلال و جدایی برخی از ایالت‌ها: به تعبیر نویسندگان از دیگر پیامدهای تشدید سیاست‌های نژادپرستانه ترامپ علیه سیاهان این کشور را می‌توان به سیاست‌های استقلال‌خواهانه برخی ایالت‌ها، به‌ویژه ایالت‌هایی که جمعیت سیاه‌پوستان آن شایان توجه است، نسبت داد. البته تأکید می‌شود چنین اقدامی شاید در کوتاه‌مدت دور از واقعیت عینی به‌نظر برسد، لکن در درازمدت و با تشدید سیاست‌های نژادپرستانه سیاست‌مداران آمریکایی می‌تواند رنگ و بوی واقع‌بینانه‌تری به خود یابد. برای مثال، می‌توان به ایالت‌های کالیفرنیا و نیویورک که بیشترین تعداد سیاه‌پوستان آمریکا در این دو ایالت حضور دارند، اشاره کرد. در این زمینه به جنبش استقلال‌طلبانه ایالات کالیفرنیا اشاره می‌شود. این ایالت با جمعیتی بیش از ۴۰ میلیون نفر، پرجمعیت‌ترین ایالت آمریکا بوده و دومین مساحت به لحاظ جغرافیایی را نیز داراست. بیشتر شهروندان این ایالت از هواداران حزب دموکرات هستند و جالب آنکه در انتخابات ۲۰۱۶ تمامی ۵۰ رأی الکترال این ایالت به هیلاری کلینتون تعلق یافت (Carroll: 154). (& Fox, 2018).

علت اصلی شکل‌گیری ایده استقلال کالیفرنیا طرح این مسئله است که قوانین فدرال در عمل به ضرر این ایالت تمام شده و از طرفی در قیاس با واشنگتن، این ایالت مهم، پرجمعیت و ثروتمند به حاشیه رانده است. در نهایت نیز اعضای این جنبش مدعی‌اند که به لحاظ فرهنگی و هویتی تفاوت بسیاری میان این ایالت و دیگر ایالت‌های آمریکا وجود دارد (Cowan, 2020: 2-4). به لحاظ اقتصادی نیز کالیفرنیا، ایالتی ثروتمند است، به نحوی که می‌توان کالیفرنیای استقلال‌یافته را ششمین قدرت اقتصادی دنیا نامید تا جایی که اقتصاد این ایالت به‌تنهایی بالاتر از اقتصاد انگلستان است. از طرفی کارتل‌ها و شرکت‌های بزرگ اقتصادی جهان همچون یاهو، گوگل، اپل، اوراکل و هیولت پاکارد در این ایالت واقع شده‌اند. آغاز چالش‌های حزب کالیفرنیا با سیاست‌های ترامپ را می‌توان به قوانین ضدمهاجرتی ترامپ نسبت داد، درحالی‌که کالیفرنیا در پذیرش مهاجران جزء سه ایالت نخست آمریکاست. از طرفی، بخش مهمی از نارضاایتی‌های سیاه‌پوستان این ایالت مربوط به سیاست‌های تبعیض‌محورانه ترامپ در امور اقتصادی، بهداشتی و سیاسی است. اوج اعتراضات سیاه‌پوستان این ایالت به ترامپ، پس از فراگیر شدن همه‌گیری کرونا بوده است. ادعای اصلی در این زمینه مرتبط با این مسئله است که ایالت کالیفرنیا بیشترین سهم را در پر کردن ذخیره بانک مرکزی آمریکا دارد، ولی کمترین توجهات از سوی دولت ترامپ به آنان نشده است. این ایالت و نیویورک در حال حاضر بیشترین تعداد مبتلایان به ویروس کرونا را دارند و تجهیزات پزشکی این ایالت در حد بحران گزارش شده است. از طرفی از نظر میزان افراد فوت‌شده ناشی از ویروس کرونا نیز این ایالت جزء سه ایالت نخست این کشور قرار دارد (Schniepp & Wright, 2020: 6-8).

۳. ۲. ۹. **تشدید ناامنی‌ها:** یکی از پیامدهای مهم سیاست‌های نژادپرستی ترامپ را باید در تشدید ناامنی‌ها جست‌وجو کرد. این مسئله بسان شمشیری دو لبه خواهد بود؛ از یک سو، حدود ۶۷ درصد پلیس ایالات متحده ابراز داشتند که همواره از حمله یک سیاه‌پوست برای انتقام قتل فلوید نگران‌اند. در نظرسنجی‌ای که در ۳۰ می ۲۰۲۰ و به مدت ۱۵ روز از سوی مرکز تحقیقات سیاسی واشنگتن صورت پذیرفت، ۸۰ درصد سیاه‌پوستان آمریکایی، بحران امنیتی را بزرگ‌ترین معضل کنونی خود ذکر کردند. اوج تشدید ناامنی‌ها به تسخیر برخی ساختمان‌های دولتی شهر سیاتل به دست معترضان انجامیده است؛ اقدامی که ترامپ با تهدید به اعزام ارتش به‌شدت به آن تاخت. به‌طور کلی هرچند قتل سیاهان در ایالات متحده پدیده نوینی نبوده و در ادامه اعتراضات وسیعی را به‌همراه داشته است، اما تبدیل اعتراضات خیابانی به شورش داخلی، آن هم در شرایط فراگیر شدن بحران کرونا در ایالات متحده که بیش از ۱۳۰ هزار کشته و بیش از ۴ تریلیون دلار کسری بودجه به‌همراه داشته است، می‌تواند پیامدهای بسیار سنگینی را برای ترامپ به‌همراه داشته باشد. این مسئله زمانی شکل عینی

بحران را به خود می‌گیرد که براساس نظرسنجی رویترز، بیش از ۷۳ درصد کل آمریکایی‌ها اعم از سیاهان و سفیدپوستان از آن حمایت کرده‌اند و خطرناک‌تر آنکه ۶۰ درصد هواداران حزب جمهوری‌خواه و ۶۷ درصد افراد مستقل نیز تلویحاً از اقدامات شورشیان حمایت کرده‌اند (Smith; Ax & Kahn, 2020: 1).

۱۰. نتیجه‌گیری

در آمریکای پسامدرن پدیده نژادپرستی و برتری‌جویی ذاتی سفیدپوستان میراث برجای‌مانده از دوران برده‌داری است؛ مسئله‌ای که به‌رغم اعتراضات، کسب آزادی‌های جسته و گریخته و آزادی‌های مدنی (که به نظر بیشتر شبه مدنی است)، این پدیده شوم، سیاه‌پوستان ایالات متحده را هیچ‌گاه به حقوق سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی‌شان نرساند. به دیگر سخن، نژادپرستی را باید به‌مثابه فرهنگ نامتقارنی که در نظام سیاسی ایالات متحده نهادینه شده است، نگریست. در این میان، حضور باراک اوباما در مقام رئیس‌جمهور و بسیاری دیگر از سیاستمداران سیاه‌پوست در کنگره و مجلس و دادگاه‌های فدرال نیز نتوانست مسئله نژادپرستی و محرومیت‌ها و خشونت‌های متعاقب آن را کاهش دهد، بلکه برعکس با حضور ناسیونالیست‌های تبارگرایی همچون دونالد ترامپ در کاخ سفید، سیاست‌ها به سمت‌وسوی تشدید محرومیت سیاه‌پوستان منتهی شد. سیاه‌پوستان در دوره ریاست جمهوری دونالد ترامپ با دامنه وسیعی از بحران‌ها و محرومیت‌ها مواجه بوده‌اند. در محرومیت‌های اقتصادی می‌توان به مواردی همچون فقر، کاهش شدید درآمد، حق مسکن، اشتغال و عمق بیکاری سیاه‌پوستان، در زمینه‌های محرومیت‌های سیاسی گسترده سیاه‌پوستان با تأکید بر لیبرال‌دموکراسی شامل با محوریت ضعف و محرومیت در فعالیت‌های احزاب سیاسی، محرومیت از فعالیت‌های رسانه‌ای و مطبوعاتی آزاد در سطوح ایالتی، چالش‌ها و محرومیت‌های گسترده سیاه‌پوستان از حقوق بشر، عدم شفافیت و مسئولیت‌پذیری دولت (ترامپ) به خواسته‌ها و تقاضاهای سیاه‌پوستان در قالب پاسخگویی دولت، تحقیر و تخریب وجهه اجتماعی سیاه‌پوستان از سوی ترامپ، محرومیت‌های گسترده تحصیلاتی و آموزشی، معضلات و محرومیت بخش‌های مهمی از سیاه‌پوستان در خصوص حق رأی، محرومیت‌های مدنی گسترده با تأکید بر خشونت نهادینه‌شده علیه سیاه‌پوستان و در نهایت محرومیت‌های دامنه سیاه‌پوستان در دوران شیوع ویروس کرونا را می‌توان ذکر کرد که شامل محرومیت‌های گسترده از بیمه‌های خدمات درمانی، کمبود تجهیزات بهداشتی و پزشکی و بیشترین مبتلایان و فوت‌شدگان ناشی از این ویروس که سیاهان هستند. در نهایت باید به پیامدهای تشدید سیاست‌های نژادپرستی از سوی ترامپ علیه سیاهان اشاره داشت که به تعبیر نویسندگان باید منتظر پیامدهای شش‌گانه تعمیق شکاف میان دولت-ملت، تغییر در هندسه قدرت، شکاف‌های فزاینده در میان

جمهوری خواهان، شکل‌گیری جنبش‌های رادیکالیسم سیاهان در آمریکا، استقلال و جدایی برخی ایالت‌ها و در نهایت تشدید ناامنی‌ها بود.

منابع و مآخذ

الف) فارسی

۱. باقری دولت‌آبادی، علی؛ شفیعی سیف‌آبادی، محسن (۱۳۹۸). «عوامل مؤثر بر وقوع ناآرامی‌ها در کشور عراق (مطالعهٔ موردی ابعاد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی اعتراضات سال ۲۰۱۹)»، *فصلنامهٔ مطالعات سیاسی جهان اسلام*، دورهٔ ۸، ش ۴، ص ۱۲۵-۱۰۱.
۲. بروس، کوئن (۱۳۹۸). *میانی جامعه‌شناسی*، ترجمهٔ غلامعباس توسلی و رضا فاضل، تهران: سمت.
۳. بصیری، محمدعلی؛ مجیدی نژاد، سید علی؛ عالیشاهی، عبدالرضا (۱۳۹۶). «علت کاوی کودتای نافرجام ۲۰۱۶ ارتش ترکیه علیه حزب عدالت و توسعه»، *فصلنامهٔ مطالعات روابط بین‌الملل*، دوره ۱۰، ش ۳۷، صص ۳۹-۶۴.
۴. پیرانی، شهره؛ کاظمی، حامد؛ پیرانی، شهرام (۱۳۹۸). «محرومیت و فرسایش حاکمیت ملی در جامعهٔ اسلامی عراق (۲۰۱۸-۲۰۰۳)»، *فصلنامهٔ مطالعات سیاسی جهان اسلام*، دوره ۸، ش ۲، صص ۲۷-۵۰.
۵. دهشیری، محمدرضا؛ فیاضی، سید احمدرضا (۱۳۹۶). «بررسی نقش استعمار در شکل‌گیری گروه بوکوحرام از منظر نظریهٔ محرومیت نسبی تدرابرت‌گر»، *فصلنامهٔ پژوهش‌های سیاسی جهان اسلام*، دورهٔ ۷، ش ۴، ص ۳۱-۱.
۶. رشیدی، احمد (۱۳۹۴). «درآمدی بر رهیافت جامعه‌شناسی تاریخی - مقایسه‌ای در پژوهش‌های علوم سیاسی»، *فصلنامهٔ سیاست*، دوره ۴۵، ش ۲، ص ۴۷۴-۴۵۷.
۷. دوفونتت، فرانسوا (۱۳۶۹). *نژادگرایی (راسیسم)*، ترجمهٔ حسین شهیدزاده، تهران: شرکت سهامی.
۸. عضدانلو، حمید (۱۳۹۱). *آشنایی با مفاهیم اساسی جامعه‌شناسی*، تهران: نشر نی.
۹. فرزین راد، رویا؛ فروزان، یونس؛ عالیشاهی، عبدالرضا (۱۳۹۹). «کاربست پارادایم بازدارندگی منطقه‌ای در سیاست‌های جمهوری اسلامی ایران در قبال تهدیدات نظامی ایالات متحده در سه سطح»، *فصلنامهٔ امنیت ملی*، دورهٔ ۱۰، ش ۳۵، ص ۲۶۴-۲۳۱.
۱۰. قاسمی، بهزاد؛ بختیاری، محمد (۱۳۹۷). «کاربست و سنجش نظریهٔ «محرومیت نسبی» در انقلاب اسلامی ایران»، *فصلنامهٔ پژوهش‌های اجتماعی اسلامی*، دورهٔ ۲۴، ش ۱۱۸، ص ۳۳۵۸-۳۳.
۱۱. -کاتوزیان، ناصر (۱۳۹۸). *مقدمه علم حقوق و مطالعه در نظام حقوقی ایران*، چ نهم، تهران: گنج دانش.
۱۲. کولب، ویلیام؛ گولد، جولیوس (۱۳۹۲). *فرهنگ علوم اجتماعی*، ترجمهٔ باقر پرهام و محمدجواد زاهدی مازندرانی، تهران: مازیار.
۱۳. گیدنز، آنتونی (۱۳۹۸). *جامعه‌شناسی*، ترجمهٔ منوچهر صبوری، تهران: نشر نی.

ب) انگلیسی

14. Allain, J (2018). *Contemporary Slavery and Its Definition in Law', Contemporary Slavery: Popular Rhetoric and Political Practice*, Vancouver: UBC Press.
15. Bales, K (2012). *Slavery in Its Contemporary Manifestations, the Legal Understanding of Slavery*, Oxford: Oxford University Press.
16. Berry, R & Gross, N (2020). *African American Psychology: From Africa to America*, Boston: Beacon Press.
17. Blodorn, A, & Blascovich, G, (2018). "The threat of increasing diversity: Why many White Americans support Trump in the 2016 presidential election", *Journal of Group Processes & Intergroup Relations*, Vol. 4, No. 21, pp 931- 940.
18. Borenstein, E (2020). *The Lincoln Project's Red Scare*, NewYork: NewYork University Jordan Center.

19. Brennan, D (2017). **Subjectivity of Coercion: Workers' Experiences with Trafficking in the United States, Forced Labor and Modern Slavery**, Cambridge: Cambridge University Press.
20. Boot, M (2020). **Trump can't blame China for his own coronavirus failures**, Washingtonpost, 4May 2020.
21. Carroll, Susan & Fox, R (2020). **Gender and Election**, Oxford: Oxford University Press.
22. Clayton, D (2018). "Black Lives Matter and the Civil Rights Movement: A Comparative Analysis of Two Social Movements in the United States", **Journal of Black Study**, Vol. 49, No. 5, pp 448-480.
23. Cooper, H (2020). **How Trump is Making Black America Great Again: The Untold Story of Black Advancement in the Era of Trump**, NewYork: Bombardier Books.
24. Cowan, J (2020). **Is California a Nation-State?**, NewYorkTimes, 14 April.
25. DiAngelo, R (2018). **White Fragility: Why It's So Hard for White People to Talk About Racism Paperback**, Boston: Beacon Press.
26. Douglas, L (2020). **Will He Go?: Trump and the Looming Election Meltdown in 2020**, NewYork: Twelve Publications.
27. Edwardsa, F; Leeb, H & Esposito, M (2020). "Risk of being killed by police use-of-force in theU.S. by age, race/ethnicity, and sex", **Journal of Proceedings of the National Academy of Sciences**, Vol. 116, No. 34, pp 1-16.
28. Engelhardt, M (2019). "Trumped by race: Explanations for race's influence on whites' votes in 2016", **Quarterly Journal of Political Science**, Vol.6, No.14, pp 313-328.
29. Engler, M, (2016). **This is an uprising: How nonviolent revolt is shaping the twenty-first century**, New Nation Books.
30. Evans, W (2020). **The Rise and Fall of COVID-19**, Traverse City: Independently published.
31. Gingrich, N (2020). **Trump and the American Future: Solving the Great Problems of Our Time**, NewYork: Center Street.
32. Goodhart, M (2016). **Human Rights: Politics and Practice**, Oxford: Oxford University Press.
33. Haas, B & Schake, K (2020). The military isn't at war with the public. Trump seems to want to change that, **WashingtonPost**, June 8, 2020
34. Hanson, V (2020). **Donald Trump and His Assault on Truth: The President's Falsehoods, Misleading Claims and Flat-Out Lies**, NewYork: Basic Books.
35. -Hopkins, P (2020). "Sexism, racism, and nationalism: Factors associated with the 2016 U.S. presidential election results?", **Journal of PLoS ONE**, Vol. 15, No. 3, pp 255-274.
36. -Knuckey, J (2019), I just don't think she has a presidential look": Sexism and vote choice in the 2016 Election, **Social Science Quarterly**, Vol. 4, No. 25, pp 342- 358.
37. James, R (2016). **Notes on American Civilisation**, Oxford: Blackwell.
38. Kendi, I (2018). **Stamped from the Beginning: The Definitive History of Racist Ideas in America**, Philadelphia: Bold Type Books.
39. Kivel, P (2017). **Uprooting Racism: How White People Can Work for Racial Justice**, Gabriola: New Society Publishers.
40. -Lay, S (2004). **The invisible empire in the west: Toward a new historical appraisal of the Ku Klux Klan of the 1920s**, Illinois: University of Illinois Press.
41. -Long, H (2020). **U.S. Now has 22 Million Unemployed, Wiping out a Decade of Job Gains**, **WashingtonPost**, 17 April 2020.
42. Mark, M (2020). **25 simple charts to show friends and family who aren't convinced racism is still a problem in America**, NewYork: The Business Insider.
43. Maxwell, Z (2020). **The End of White Politics: How to Heal Our Liberal Divide**, NewYork: Hachette Books.
44. Miller, C, (2019). "Discrimination in the United States: Experiences of black Americans", **Journal of Health Service Research**, Vol.18, No. 54, pp 1399-1408.
45. Moeckli, D, (2018), **International Human Rights Law**, Oxford University Press.
46. O'Reilly, B (2019). **The United States of Trump: How the President Really Sees America**, NewYork: Henry Holt and Co.
47. Parker, C., & Towler, C (2018). "Between Anger and Engagement: DonaldTrump and Black America", **Journal of Race, Ethnicity and Politics**, Vol.3, No. 8, pp 219-252.
48. Pengelly, M (2020). Right makes might': Lincoln Project takes aim at Trump from Cooper Union, **The Guardian**, April 16.

49. Relman, L (2020). **Black Americans are disproportionately losing their jobs but overwhelmingly support social distancing policies, according to a new poll**, NewYork: The Business Insider.
50. Romm, T (2020). **Americans have filed more than 40 million jobless claims in past 10 weeks, as another 2.1 million filed for benefits last week**, Washingtonpost, My 20.
51. Schenker, J (2020). **The Future after COVID: Futurist Expectations for Changes, Challenges, and Opportunities After the COVID-19 Pandemic**, Philadelphia: Prestige Professional Publishing.
52. Schniepp, M & Wright, B (2020). **Unemployment Rate Holds Steady at 15 percent**, California Economic Forecast.
53. Sherman, L, (2018). "Reducing Fatal Police Shootings as System Crashes: Research, Theory, and Practice", **Journal of Annual Review of Criminology**, Vol.1, No. 1, pp 427-449.
54. Smith, G., Ax, J, & Kahn, C (2020). **Exclusive: Most Americans sympathize with protests, disapprove of Trump's response - Reuters/Ipsos**, Reuters, June3.
55. Snowden, F (2016). **Before Color Prejudice: The Ancient View of Blacks**, Massachusetts: Harvard University Press.
56. Stewart, J (2017). **Antislavery and Abolitionism in the United States, 1776-1870**, Cambridge: Cambridge University Press.
57. Strang, S (2020a). **God, Trump, and the 2020 Election: Why He Must Win and What's at Stake for Christians if He Loses**, Chicago: Frontline.
58. Strang, S (2020b). **God, Trump, and COVID-19: How the Pandemic Is Affecting Christians, the World, and America's 2020 Election**, Chicago: Frontline.
59. Towler, C (2017). **Reactionary Politics and African American Counter-movement-mobilization**, Paper presented to American Political Science Association Annual Conference, San Francisco, CA, September 1.
60. Van Der Walt, J (2019). **The Concept of Liberal Democratic Law (Law and Politics)**, London: Routledge.
61. Villeneuve, M (2018). Report: Trump commission did not find widespread voter fraud, Associated Press, August 3.
62. Waller, A & Clayson, J (2020). **Racial Inequality: Black Workers Face 'Devastating Job Loss' During the Pandemic**, Study Says, WBUR Press, June5.
63. Walton, H., Smith, R., & Wallace, S (2017). **American politics and the African American quest for universal freedom**, New York: Routledge.
64. Wead, D (2019). **Inside Trump's White House: The Real Story of His Presidency**, NewYork: Center Street.
65. Williams, E (2014). **Capitalism and Slavery**, Chapel Hill: University of North Carolina Press.
66. Wolterstorff, N (2016). **Understanding Liberal Democracy: Essays in Political Philosophy**, Oxford: Oxford University Press
67. Yancy, G (2018). **Backlash: What Happens When We Talk Honestly about Racism in America**, Lanham-Seabrook: Rowman & Littlefield Publications.